

Parlamentul României
Camera Deputaților

B.P. Nr. 700 din 04.07.2012

reg: SG
Iulie 2012
[Signature]

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

Grup Parlamentar al PSD Senat

Grupul Parlamentar al PSD Camera Deputaților

Grup Parlamentar al PNL Senat

Grupul Parlamentar al PNL Camera Deputaților

Domnului

Crin Laurențiu Antonescu
Președintele Senatului

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
Grup PSD
INTRARE/IEȘIRE NR. 8/849
Ziua 07 Luna 07 Anul 2012

Domnului

Valeriu Ștefan Zgonea
Președintele Camerei Deputaților

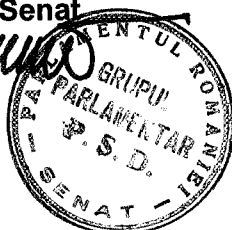
PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
PREȘEDINTE
Intrare Nr. 1/1018/12
20 12 Luna 07 Ziua 05

L.S.T.
[Signature]
[Signature]

În temeiul prevederilor art. 95 din Constituția României și al art. 66 din Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului, vă transmitem alăturat documentul grupurilor parlamentare PSD și PNL din Camera Deputaților și Senat cu privire la „Propunerea de suspendare din funcție a Președintelui României, Traian Băsescu”.

Lider Grup PSD Senat

Ilie Sârbu

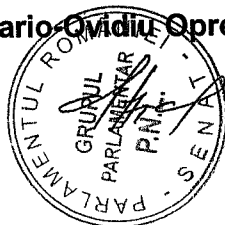
Lider grup PSD Camera Deputaților

Neacșu Marian

Lider grup PNL Senat

Mario Ovidiu Oprea

Lider grup PNL Camera Deputaților

Călin Popescu Tariceanu

Stimate Domnule Președinte al Senatului,
Crin Laurențiu Antonescu,

Stimate Domnule Președinte al Camerei Deputaților,
Valeriu Ștefan Zgonea,

Subsemnații, deputați și senatori menționați în Anexă, în baza prevederilor art. 95 din Constituție formulează următoarea

SOLICITARE privind SUSPENDAREA DIN FUNCȚIE
a PREȘEDINTELUI ROMÂNIEI, Traian BĂSESCU

Preambul

Începând cu 6 decembrie 2009, democrația și statul de drept au cunoscut un puternic proces de erodare, de substituie a instituțiilor statului de drept prevăzute de Constituția României, ajungându-se ca voința și acțiunea politică să fie concentrate în mod discreționar și neconstituțional în mâna unui singur om – Președintele țării. Acest om a ajuns să dicteze puterii executive, puterii legislative și celei judecătorești, ceea ce reprezintă un grav derapaj de la principiile fundamentale ale Constituției României.

În aceste condiții, instituțiile statului democratic, așa cum sunt ele definite în Constituția României, în baza principiului separației puterilor în stat, au fost puse în imposibilitatea practică de a mai funcționa. Majoritatea deciziilor politice majore din ultimii 3 ani au fost luate în afara cadrului de funcționare democratică a statului și împotriva voinței poporului. Se poate spune că spiritul Constituției și principiile statului de drept au fost

încălcate odată cu formarea Guvernului condus de Emil Boc. Acesta a fost investit pe baza voturilor date de parlamentari aduși de partea puterii prin practici legate de corupția politică. De asemenea încălcarea spiritului Constituției a continuat cu fiecare dintre legile cu impact major asupra societății românești, trecute prin Legislativ prin procedura angajării răspunderii Guvernului cu consecințe catastrofale pentru societatea românească.

Consecințele acestor acte politice au fost nu doar deteriorarea funcționării instituțiilor democratice ale statului, până la punerea sub semnul întrebării a existenței statului de drept, dar și deteriorarea gravă a nivelului de trai al populației, extinderea sărăciei, falimentul a sute de mii de societăți comerciale, erodarea gravă a capitalului românesc și disoluția clasei de mijloc.

În fapt, statul român a încetat să-și îndeplinească o parte dintre funcțiile sale fundamentale precum asigurarea asistenței medicale, a învățământului, a ordinii publice, asigurarea unui nivel minim de trai pentru categoriile sociale defavorizate. Majoritatea legilor promovate de Executiv prin procedura de angajare a răspunderii în fața Parlamentului au fost greșit concepute și aplicate, Guvernul Boc fiind nevoit să-și angajeze răspunderea de mai multe ori pentru legi care reglementează același domeniu tocmai pentru că actele normative adoptate inițial de PDL se dovedeau eronate (de exemplu, în materia salarizării bugetarilor au fost angajări de răspundere în decembrie 2009, iunie 2010, decembrie 2010). De la Palatul Cotroceni Președintele a dictat atât forma cât și modalitatea de adoptare a legii, menite să ducă la evitarea procesului democratic, de dezbatere legislativă în Parlament.

Din acest haos legislativ declanșat de regimul patronat de președintele Băsescu au izvorât circumstanțele care au permis declanșarea a nenumărate litigii în justiție în materia salarizării bugetarilor, litigii pierdute, în general, de statul român.

Analiza evenimentelor politice din ultimii 3 ani arată că cel care a generat, conceput și întreținut procesul de alterare a statului democratic a fost Președintele Traian Băsescu.

În ciuda faptului că în Constituție se prevede că Președintele are rolul de mediator între puterile Statului în vederea asigurării unei bune funcționări a autorităților publice, Traian Băsescu, în numele ideologiei politice a „președintelui jucător” și-a asumat în mod direct conducerea instituțiilor statului, fiind direct responsabil de majoritatea deciziilor care au dus la prăbușirea funcționării instituțiilor statului român, la adâncirea crizei economice, la impasul actual al statului de drept și la punerea în pericol a însăși principiilor fundamentale

de funcționare ale statului democratic. Acțiunile președintelui au venit să încalce principiul separației puterilor în stat, având o atitudine de sfidare și denigrare a instituțiilor statului, prin excesul de autoritate manifestat public.

Acțiunile fățișe ale Președintelui Traian Băsescu, care și-a asumat în mod deschis, neechivoc rolul de Prim-ministru și de Președinte *de facto* al Partidului Democrat-Liberal și care a încercat să domine și să subordoneze Legislativul și puterea judecătorească, ridică grave probleme de ordin politic și juridic.

Nu există o altă cale prin care Președintele să răspundă pentru acțiunile sale decât referendumul popular în condițiile art. 95 din Constituție:

Art. 95

”(1) În cazul săvârșirii unor fapte grave prin care încalcă prevederile Constituției, Președintele României poate fi suspendat din funcție de Camera Deputaților și de Senat, în ședință comună, cu votul majorității deputaților și senatorilor, după consultarea Curții Constituționale. Președintele poate da Parlamentului explicații cu privire la faptele ce i se impută.

(2) Propunerea de suspendare din funcție poate fi inițiată de cel puțin o treime din numărul deputaților și senatorilor și se aduce, neîntârziat, la cunoștință Președintelui.

(3) Dacă propunerea de suspendare din funcție este aprobată, în cel mult 30 de zile se organizează un referendum pentru demiterea Președintelui.”

Potrivit Constituției României, Guvernul, aflat sub controlul Parlamentului – organul reprezentativ suprem al poporului român – asigură realizarea politicii interne și externe a țării și exercită conducerea generală a administrației publice (art. 102).

Guvernul este supus controlului parlamentar prin instrumente democratice precum moțiunile, întrebările, interpelările, comisiile de anchetă, dezbaterile parlamentare. În schimb, Constituția îi dă Președintelui un rol important, președintele neputând fi demis decât prin vot popular direct pentru că el nu are un rol Executiv direct.

Acesta este motivul pentru care substituirea Președintelui în rolul Prim-ministrului și în atribuțiile Guvernului trebuie privită ca fiind o încălcare gravă a Constituției, pentru că Președintele, spre deosebire de Primul-ministru, nu răspunde pentru faptele sale în fața

Parlamentului, decât prin procedura suspendării/demiterii, cu alte cuvinte scapă controlului obișnuit, reciproc, democratic, al puterilor în stat. Din acest motiv, documentul de față va insista în mod deosebit asupra acestui tip de încălcare a Constituției de către Traian Băsescu.

În condițiile în care acțiunile Președintelui României sunt extrem de grave și de natură să pună în pericol funcționarea instituțiilor statului, noi, semnatarii acestui document, senatori și deputați, considerăm că se impune convocarea cât mai rapidă a unui referendum popular prin care românii să aibă posibilitatea de a spune în mod direct, prin vot, dacă sunt de acord cu acțiunile lui Traian Băsescu și cu politicile inițiate și impuse de acesta, prin încălcarea prevederilor constituționale cu privire la rolul instituțiilor în statul democratic.

Referendumul popular este necesar pentru că există o listă importantă de încălcări ale Constituției. În același timp, el trebuie să fie privit și în raport cu consecințele extrem de grave ale acestor încălcări de către Președintele României. Întregul dezastru economic și administrativ generat de Guvernul Emil Boc poate fi atribuit, în fapt, acțiunilor lui Traian Băsescu aflate în afara cadrului constituțional.

Acest fapt este cu atât mai important cu cât abaterile regulate de la litera și spiritul Constituției, săvârșite în exercițiul mandatului, care prin conținutul și consecințele lor pot fi calificate drept încălcări grave ale legii fundamentale, dau motive suficiente pentru a ne convinge de necesitatea suspendării din funcție a Președintelui României, Traian Băsescu, în sensul prevederilor art. 95 alin. (1) din Constituția României.

Motive:

I. Președintele a uzurpat rolul Prim-ministrului și s-a substituit în atribuțiile constituționale ale Guvernului.

Prin comportamentul său politic, Președintele promovează o stare continuă de încălcare a cadrului constituțional, s-a substituit rolului Guvernului în luarea deciziilor

economice și sociale și a exercitat atribuțiile specifice funcției de Prim-ministru, prin încălcarea gravă a Constituției.

Acțiunile președintelui au generat măsuri economico-sociale, ce au vizat categoriile sociale vulnerabile, cum ar fi pensionarii și copiii. Traian Băsescu a contribuit la agravarea problemelor acestor categorii atunci când a susținut cu înrâncenare tăierea sau impozitarea pensiilor sau atunci când a vrut să fie „mai dur” așa cum chiar el însuși aprecia în anunțul referitor la neplata alocațiilor pentru copii.

„În orice caz, în ultima vreme am observat că România nu mai are femei, are mămici. Toată țara asta a devenit o țară de mămicuțe și bebeluși. ”

8 dec. 2010

Transformarea Președintelui într-un Prim-ministru a fost asumată în mod deschis de Traian Băsescu. Astfel, deși multe dintre actele publice au purtat semnătura lui Emil Boc sau a reprezentanților altor instituții, ele sunt rezultatul voinței personale a lui Traian Băsescu:

„Iar în ceea ce privește principalele axe pe care Guvernul și delegația Fondului vor discuta în continuare vi le pot prezenta și **mi le asum și eu ca soluții, alături de Guvern.** În primul rând este vorba de reducerea fondului de salarii pentru tot aparatul bugetar din România, cu 25%, iar până la sfârșitul anului, șefii de instituții au obligația să-și facă selecția, să-i aleagă pe cei mai buni și nu clientela politică, în așa fel încât în anul 2011, menținându-se anvelopa salarială și în speranța creșterii economiei, salariile să poată reveni la cele pe care le au acum. Această măsură trebuie luată de la 1 iunie. De asemenea, în ceea ce privește pensiile, Guvernul își va menține transferul de 1,7 miliarde euro la fondul de pensii, dar pentru a acoperi pensiile la nivelul actual - și numeric, și nivel de plată - ar mai trebui încă circa 500 de milioane de euro, care nu există, acești bani nu există. Ca atare, este previzibilă o reducere a pensiilor cu 15%.”

6 mai 2010

„**Soluția pe care eu și Guvernul** am propus-o românilor este o soluție care reflectă ceea ce poate România acum și o alternativă la creșterea rapidă a gradului de îndatorare a țării.”

11 mai 2010

„**Știu foarte bine că nici eu, nici Guvernul, nici majoritatea parlamentară nu am luat aceste măsuri cu plăcere**, dimpotrivă, le-am luat cu gândul la cei care sunt afectați de măsurile de reducere a veniturilor.”

6 feb 2011

„De aceea, **am stabilit împreună cu guvernatorul, cu primul-ministru, cu ministrul de finanțe că această sumă**, dacă este ținută la dispoziția României pentru o situație de criză neprevăzută, este acoperitoare pentru a evita un derapaj generat de ce s-ar întâmpla în alte țări, în Uniunea Europeană sau în regiune.”

6 feb 2011

„Legea trebuie adoptată acum, pentru că prima generație care intră pe noua legislație în școală trebuie să aibă cărți adaptate la noul sistem de educație, spații adaptate, dascăli pregătiți, reorientați. Ori, **opțiunea mea** și opțiunea exprimată și de Alianță a fost că această lege trebuie să treacă înainte de sfârșitul acestui an.”

14 dec 2010

„Că diagnosticul Comisiei Prezidențiale corespunde cu evaluările pe care le avem, făcute de organisme ONU, **asta arată că opțiunea mea de a schimba legea educației** a fost o opțiune corectă.”

14 dec 2010

„**Opțiunea mea este pentru un acord de precauție**. Acel “precautionary agreement” cu Fondul, cu Uniunea Europeană și cu Banca Mondială, dar, care de data aceasta să nu mai aibă ca obiectiv centura de siguranță.”

14 dec 2010

Așa cum se poate observa, sunt nenumărate situațiile în care Președintele a acționat în calitate de Prim-ministru, asumându-și măsuri precum elaborarea unei noi legi a educației sau reducerea salariilor și a pensiilor. Alteori, Președintele a dat ordine precise Guvernului Boc (trebuie să nu se mai plătească arieratele la medicamente etc.). De fiecare dată „punctele de vedere” ale Președintelui au devenit literă de lege în România.

O altă situație apare în momentul în care președintele a reunit grupuri ad-hoc pentru discutarea unor probleme care, potrivit Constituției, sunt în competența unor structuri guvernamentale, așa cum a fost cazul în ianuarie 2011, în legătură cu pensiile militarilor. Atunci a avut loc o reuniune a unui grup de lucru al președintelui care a decis în mod direct ce trebuie să facă Guvernul pentru a ieși dintr-un anumit blocaj administrativ (să dea o ordonanță, o hotărâre de Guvern etc).

Cea mai gravă însă a fost situația generată de anunțul președintelui din mai 2010 referitoare la reducerea salariilor și a pensiilor. În acel caz nu numai că Președintele s-a substituit Executivului, dar măsurile anunțate de acesta s-au dovedit a fi neconstituționale, cel puțin în ceea ce privește reducerea pensiilor. Astfel, cel puțin în cazul concret enunțat, președintele a acționat în mod direct, a cerut Guvernului să implementeze anumite măsuri, Emil Boc a ascultat, dar măsurile s-au dovedit a fi neconstituționale. Este evident că ne-am aflat în fața unei situații de o gravitate deosebită, iar președintele nu se poate sustrage de la răspunderea sa directă: a ordonat Guvernului să acționeze în afara cadrului constituțional. Mai mult, măsurile impuse de președinte au avut consecințe economice și sociale extrem de grave: aruncarea în sărăcie a numeroși cetățeni români.

II. Președintele a încălcat în mod repetat drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor prevăzute în Constituție.

Prin declarațiile susținute în spațiul public care contravin cu rolul și conduita unui președinte Traian Băsescu a încălcat, în mod voit, drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor prevăzute în Constituție la Art. 23 pct. 3: „Orice om care muncește are dreptul la o retribuire echitabilă și satisfăcătoare care să-i asigure atât lui, cât și familiei sale, o existență conformă cu demnitatea umană și completată, la nevoie, prin alte mijloace de protecție socială.” Cu toate acestea Președintele României a anunțat pe toate canalele media că în 2012 statul nu va crește salariile la nivelul de dinaintea reducerii cu 25% a acestora, cu toate că judecătorii Curții Constituționale au stabilit că începând cu 1 ianuarie 2011, cuantumul salariilor trebuie să revină la nivelul anterior adoptării acestor măsuri de diminuare. Atât faptul că a anunțat măsurile de austeritate în 2010 cât faptul că acestea se vor perpetua și pe parcursul anului 2012, reprezintă un gest imens de iresponsabilitate și o depășire fățișă a rolului și atribuțiilor sale prevăzute de Constituție.

Mai mult, Traian Băsescu a susținut în data de 19 septembrie 2011 faptul că 4,2 milioane de salariați nu pot susține 4,9 milioane de pensionari.

„4,2 milioane de salariați nu pot susține pensiile a 4,9 milioane de pensionari”, a spus președintele, la ceremonia depunerii jurământului de către noul ministru al Muncii, Sulfina Barbu.

Astfel, se dovedește din nou că Președintele este un factor potențator al unui conflict social între forța de muncă activă și pensionari.

Pensionarii sunt cei care au contribuit și care acum trebuie să beneficieze de sistemul public de pensii.

Dreptul la pensie și la cuantumul acesteia este garantat de Constituția României, care prevede, în mod expres, la art.47 alin.(2) dreptul la pensie, ca drept fundamental:

„Cetățenii au dreptul la pensie, la concediu de maternitate plătit, la asistență medicală în unitățile sanitare de stat, la ajutor de șomaj și la alte forme de asigurări sociale publice sau private, prevăzute de lege. Cetățenii au dreptul și la măsuri de asistență socială, potrivit legii.”

Curtea Constituțională a constatat în iunie 2010, când a fost sesizată cu privire la neconstituționalitatea „tentativei” de diminuare cu 15% a pensiilor, că dreptul la pensie este un drept preconstituit încă din perioada activă a vieții individului, astfel că Președintele, în loc să creeze un fals vinovat al situației dezastruase prin care trece România, în persoana pensionarului care a muncit și care și-a câștigat în mod cinstit dreptul de a beneficia de o pensie, oricum foarte mică, ar fi trebuit să medieze între stat și societate așa cum este prevăzut în Constituție la art. 80 alin.2.

Președintele ar fi trebuit să recomande găsirea unor soluții pentru crearea de noi locuri de muncă în loc să se lamenteze de numărul pensionarilor în plată. Este de notorietate că Președintele desconsideră această clasă socială „asistată social”, după cum o consideră domnia sa.

„Sprijinul” Președintelui pentru pensionari și pentru salariați deopotrivă, s-a evidențiat în 2010 când a susținut tăierea pensiilor și a salariilor.

Comportamentul Președintelui este unul neconstituțional, încălcând prevederile art. 80 alin.2 din Constituție „Președintele României veghează la respectarea Constituției și la

buna funcționare a autorităților publice. În acest scop, Președintele exercită funcția de mediere între puterile statului, precum și între stat și societate.” , întrucât el se erijează într-o autoritate care emite judecăți de valoare contrare prerogativelor constituționale de mediere între stat și societate.

Președintele nu trebuie să aștepte ivirea unui conflict pentru medierea lui, ci trebuie să prevină asemenea situații.

Insultele repetate la adresa comunității rome

În anul 2007 Traian Băsescu a fost sancționat de Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării (CNCD) pentru declarațiile sale referitoare la comunitatea romă. Ceea ce este extrem de grav este însă recidiva, în 18 oct. 2011, Președintele Traian Băsescu primind alte două avertismente din partea CNCD, dintre care unul pentru declarațiile sale jignitoare la adresa oamenilor cu dizabilități iar alta pentru noi declarații ofensatoare la adresa comunității rome.

Astfel, recidiva demonstrează că atitudinea lui Traian Băsescu este uneori guvernată de rasism și xenofobie, incompatibile cu calitatea de președinte a unui stat membru a UE și cu Constituția României. De altfel, gravitatea în sine a faptei este constatată chiar de decizia luată de CNCD, organismul de specialitate al statului român.

Îndemnul adresat medicilor de a părăsi țara în ciuda realităților naționale care confirmă un deficit de cadre medicale, aduce atingere dreptului la ocrotirea sănătății statuat de art. 34 din Constituție.

Promulgarea legii pensiilor, adoptată prin fraudă de către Camera Deputaților

Referitor la actele și faptele neconstituționale ale președintelui, unul de deosebită gravitate îl constituie promulgarea Legii pensiilor trecută prin fraudă în Plenul Camerei Deputaților. Faptul că semnătura președintelui se află pe un act recunoscut ca fiind rezultatul unui furt grosolan de voturi care va intra în istoria neagră a parlamentarismului românesc, reprezintă o încălcare gravă a atribuției constituționale referitoare la promulgarea legilor (art. 77 din Constituție).

Încercările de intimidare a presei, prin includerea acesteia printre vulnerabilitățile ce afectează securitatea națională

Evident deranjat de criticile presei la adresa sa și a apropiaților săi, Președintele s-a folosit de calitatea sa de șef al Consiliului Suprem de Apărare al țării și a inclus presa printre vulnerabilitățile ce amenință securitatea națională, care au fost identificate în Strategia Națională de Apărare a țării, urmând ca instituțiile statului să fie obligate, în urma adoptării acestui document, să acționeze împotriva organismelor de presă și pentru limitarea libertății de exprimare.

III. Președintele a încălcat în mod repetat principiul separației puterilor în stat și independența justiției.

Președintele Traian Băsescu a demonstrat prin acțiunile sale concrete desfășurate pe parcursul celor 3 ani de exercitare a mandatului că are o viziune arbitrară, total contrară principiului separației și echilibrului puterilor în stat. Contrar rolului de mediator între puterile statului conferit de Constituție, Traian Băsescu a provocat crize în raporturile dintre președinție și principalele autorități publice, încălcându-le și nesocotindu-le competențele, denigrându-le activitatea și știrbindu-le credibilitatea.

Modul direct în care a cerut Guvernului să legifereze practic fără Parlament, subminează democrația, prin nesocotirea rolului legislativului, forul democratic de dezbateră constituit prin voința poporului, prin încurajarea procedurii de angajarea răspunderii de către Guvern, procedură care trebuie să fie excepție și nu regulă.

Atacurile fără precedent la adresa Justiției, prin care i-a periclitat independența, instigând totodată la nerespectarea legii, se înscriu nu doar într-o zonă de neconstituționalitate, ci intră în sfera penalului. Argumentul aberant al președintelui atunci când vorbește de neaplicarea unei hotărâri judecătorești în lipsa indicării sursei de finanțare pune în discuție caracterul obligatoriu al unei hotărâri judecătorești, negând totodată rolul de putere în stat a justiției, așa cum este prevăzut de art. 21 și art.16 din Constituție. În concepția sa – Justiția a făcut mai mult rău României decât politicienii sau românii care cerșesc prin Roma sau Paris. Asistăm așadar la un atac fără precedent la adresa Justiției și la adresa magistraților, din motive electorale înguste, pentru a ascunde incapacitatea Guvernului pe care l-a numit în funcție la acea dată (Guvernul Boc) de a rezolva problemele concrete ale țării, cum ar fi aderarea României la spațiul Schengen.

Atacurile președintelui au vizat și Camera Superioară a Parlamentului, Senatul României. Traian Băsescu atacă în mod direct puterea legislativă, reprezentată de Senatul României. Încălcând flagrant același principiu al separației și echilibrului puterilor în stat, președintele Traian Băsescu a declarat, la TVR, la momentul respectiv, că reforma sănătății, legea asistenței sociale și legislația legată de justiție trebuie adoptate prin asumarea răspunderii de către Guvern, afirmând că Senatul s-a „compromis de la președinte până la ultimul senator” amânând discuțiile pe aceste subiecte:

„Am discutat cu premierul Boc să le lăsăm prin Parlament, deși erau obligații asumate de statul român acum nu mai am ce să fac decât să concluzionez că nu ne putem pune nădejde în dorința Parlamentului de a moderniza, de a continua procesele de reformă. Și atunci reforma sănătății, legislația legată de justiție, de asistență socială trebuie asumată de Guvern prin asumarea răspunderii”.

„Senatul în ansamblul lui, cu tot cu președinte s-a compromis. Să refuzi să adopți legea cu privire la crearea mecanismului de promovare și selectare a judecătorilor pentru Înalta Curte este descalificant pentru Senat. Nu se pune problema decât a găsirii unui sistem care să scoată cumetriile în procesul de promovare la Înalta Curte, ori Senatul s-a descalificat”.

Declarațiile lui Traian Băsescu referitoare la situația din Senat sunt cu atât mai grave cu cât el nu numai că a dat instrucțiuni Legislativului cu privire la actele ce trebuie adoptate, dar chiar și cu privire la forma în care acestea trebuiau să arate, atitudine incompatibilă cu Constituția și cu principiile democratice. Încercarea sa de a determina Senatul să adopte aceste acte normative în forma dorită de el reprezintă o tentativă gravă de golire de conținut a puterii legislative, așa cum este ea prevăzută în Constituție.

Încălcarea gravă și repetată a independenței justiției

Intervențiile abuzive asupra justiției, încercările de intimidare a magistraților, promovarea unei inițiative legislative de natură să instituie controlul politic asupra carierei magistraților, declarațiile repetate prin care Președintele arăta că este la curent cu acte făcute de procurori în cadrul dosarelor de urmărire penală, asediul politic asupra Consiliului Superior al Magistraturii, arată cu toatele declinul statului de drept în România.

De la începutul celui de-al doilea mandat al său, Președintele Traian Băsescu a manifestat o ingerință continuă în activitatea și autoritatea judecătorească, de natură să

aducă atingere în mod direct independenței justiției și principiul separației puterilor în stat. Încălcarea atribuțiilor Consiliului Superior al Magistraturii, reprezintă de asemenea o obisnuință pentru Traian Băsescu. Conform Constituției, Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției.

Substituirea rolului CSM reprezintă o abatere gravă de la norma constituțională, dar Traian Băsescu a mers deseori pe acest drum:

„Nu putem să nu dăm toată atenția raportului MCV și deși nu acceptăm adaugarea de condiții, nu putem să nu recunoaștem deficiențele pe care justiția românească încă le are. Mă refer la procedurile lungi de judecată, la procedurile de tergiversare a dosarelor la Înalta Curte, (dosare ținute 2-3 ani și amânate și abia după doi ani retrimise la procurori pentru a fi reanalizate)”.

„Judecătorii își autoîncarcă activitatea, pentru că nu judecă, amână(...) Sigur că ajungi la 100 și ceva de dosare, când practica este să amâni și să nu judeci. Vă rog, inspecția de la CSM, aș fi curios să am un astfel de punct de vedere: Din 100 de dosare cu care intră un judecător, câte sunt amânate de 15 ori, de multe ori batjocorindu-se procedura?”

„Eu înțeleg că procedura este sfântă pentru că ea are misiunea de a garanta drepturile procesuale ale părților, mai ales într-un proces penal(...) Dar, profitându-se de garantarea drepturilor, se amână procese la cererea avocaților pentru o nimica toată. Dacă e strâmbă citația sau dacă semnătura unui procuror e în altă rubrică, nu trimite dosarul înapoi, că nu asta a afectat drepturile procesuale ale învinuitului”, a explicat președintele.

10 iunie 2011

Deși conform Constituției României, Art 134 (2) „*Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește rolul de instanță de judecată, prin secțiile sale, în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor și a procurorilor, potrivit procedurii stabilite prin legea sa organică. În aceste situații, ministrul justiției, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție și procurorul general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție nu au drept de vot.*”, Președintele a încercat adeseori să interfereze cu activitatea CSM sau să pună presiune pe această instituție.

De altfel, Uniunea Națională a Judecătorilor din România (UNJR) a reacționat printr-un comunicat de presă, de natură să atragă atenția asupra efectelor negative pe care aceste derapaje repetate ale Președintelui le pot avea asupra funcționării statului de drept. „Considerăm că este de datoria noastră, ca asociație profesională, să explicăm care este rolul judecătorului în societate, la fel cum este de datoria Președinției să se informeze în mod corect și complet înainte de a face afirmații extrem de grave, de natură a afecta încrederea cetățenilor în sistemul de justiție și prin care judecătorii sunt îndemnați să încalce valori fundamentale ale sistemului judiciar”.

Extrem de grave și cu rol vădit de intimidare apar a fi declarațiile din 3 nov. 2011 referitoare la judecători:

„Știți că există obiceiul celor care pierd licitații să se ducă în instanță și, de pe locul șase, doamna sau domnul judecător îl scoate câștigător. Vreau să știți reacțiile Comisiei Europene în ultima vreme: <Nu puneți în aplicare aceste hotărâri! Noi nu vă mai finanțăm proiectele în care justiția a stabilit cine este câștigătorul> Ieri s-a primit o scrisoare legată de o licitație pe un tronson de autostradă: <Dacă așa v-a spus justiția, finanțați cu bani de la buget, dar nu cu bani europeni>. Este a doua astfel de reacție a Comisiei Europene în timp foarte scurt. Deci, și justiția trebuie să înțeleagă că nu se poate substitui la nesfârșit Executivului”.

„Atenție și cu pusul directorilor generali, inspectorilor-șefi de poliție. Așteptăm ca în curând magistrații să spună și pe cine punem la SRI și poate, mâine-poimâine, veți stabili prin hotărâri judecătorești cine este președintele României. Atenție la echilibrul puterilor în stat!. Oameni buni, nu puteți fi de toate, și legislativ, și executiv, și justiție”.

„Dacă acum am aplica hotărârile judecătorești de plată salarii, România ar intra într-un uriaș derapaj macroeconomic. Are justiția responsabilitate pentru asta? Este o întrebare retorică. Cuvântul de ordine cred că este, pe de-o parte, echilibrul, pe de altă parte, credibilitatea. Legile, fie că sunt asumate de Executiv sau sunt trecute prin Parlament, după ce au primit și girul Curții Constituționale, sunt legi și pentru judecători și trebuie să le aplice. Dacă am pune în aplicare hotărârile judecătorești, România ar fi acum într-o situație extrem de dificilă. La Ministerul de Finanțe, ultimele cifre erau 9 miliarde de lei – obligații de plată din hotărârile judecătorești. Sigur vor mai veni, pentru că veselie-i mare. Alte procese întârzie câte zece ani,

unde știu eu ce interese sunt, iar astea merg șnur. De unde scoate Guvernul 9 miliarde de lei ca să-și arate respectul pentru hotărârile justiției?! Cine afectează bugetul de stat indică sursa. Corect ar fi ca magistrații, când dau hotărâri”.

3 nov 2011

Declarațiile acesteau au fost extrem de grave, iar câteva fragmente din răspunsul magistraților pot fi relevante:

„Într-un stat polițienesc, în care se clădesc tot mai multe pârgii prin care justiția să fie controlată, îngenunchiată, în care legile se fac de pe azi pe mâine și se modifică chiar înainte de a intra în vigoare, în care serviciile secrete își măresc bugetul, iar pentru justiție nu se găsește nici măcar mărunțiș, în care reformele există doar în vorbe și prestații televizate, un președinte, într-un ton dictatorial, își poate permite să cheme la ordine judecătorii, să-i înfrunte ostil, amenințător, să-i blameze și să-i terfelească în piața publică din postura părintelui națiunii căruia i se recunoaște dreptul de a-și stigmatiza, la stâlpul infamiei, oamenii legii. Aceasta este România. Statul de drept, preceptele democrației, independența justiției sunt persiflate în mod autoritar.

Ce nu amintește președintele este că statul, la rândul lui, este supus legilor, normelor constituționale. Că statul, prin reprezentanții lui, nu poate încălca legea fără să fie sancționat, că hotărârile judecătorești sunt pronunțate în baza legilor pe care se află și semnătura președintelui, că nerespectarea actului de justiție și instigarea la nerespectarea actului de justiție atrag repercusiuni tot prin lege stabilite și ele se pot repercuta inclusiv asupra celor care le-au zămislit.

Statul este unicul debitor care își permite, prin vădit abuz de putere, să stabilească el, deasupra legii fundamentale, condițiile în care să-și satisfacă creditorii, care nu sunt alții decât cetățenii țării.

Judecătorii României nu acceptă nici tonul, nici mesajul dictatorial al președintelui țării, a cărui numire, printre altele, trece prin filtrul Curții Constituționale.”

4 nov 2011

IV. Președintele a inițiat un proiect neconstituțional de revizuire a Constituției și a încălcat procedura de revizuire a Constituției prevăzută de legea fundamentală.

O altă acțiune a lui Traian Băsescu aflată în afara Constituției este decizia de a trimite Parlamentului un proiect de revizuire a Constituției declarat neconstituțional de către Curtea Constituțională. El și-a asumat astfel din nou rolul Guvernului, inversând rolurile prevăzute de Constituție, care stabilește că propunerea privind revizuirea legii fundamentale revine Guvernului:

„Art.150 (1) Revizuirea Constituției poate fi inițiată de Președintele României, la propunerea Guvernului, de cel puțin o pătrime din numărul deputaților sau al senatorilor, precum și de cel puțin 500.000 de cetățeni cu drept de vot.”

În cazul de față proiectul de revizuire a fost trimis de către Președinte către Guvern care l-a restituit Președintelui. Curtea Constituțională a constatat elemente de neconstituționalitate, dar Președintele a decis totuși să trimită proiectul de revizuire către Parlament.

„În ceea ce privește partea a doua a discuțiilor cu coaliția majoritară. Am stabilit ca, în cel mai scurt timp, adică imediat după sosirea la Cotroceni a hotărârii Curții Constituționale, să înaintez Parlamentului, Camerei Deputaților, proiectul de revizuire a Constituției, având ca principal obiectiv respectarea votului românilor la referendumul din noiembrie 2009. Este obiectivul la care m-am angajat și pe care îl voi respecta.”

21 iunie 2011

Procedura pusă în practică de Președinte este, în mod evident o încălcare gravă a Constituției, atât în ceea ce privește demararea sa, de la Președinte, și nu de la Guvern, cât și nesocotirea deciziei Curții Constituționale privind conformitatea proiectului cu legea fundamentală, care este obligatorie.

V. Președintele a instigat la nerespectarea deciziilor Curții Constituționale și a făcut presiuni directe asupra judecătorilor Curții, făcându-le „vizite” înaintea unor decizii importante.

Președintele Traian Băsescu, a încălcat grav prevederile constituționale, când a declarat public, în data de 16 noiembrie 2011, ca regimul personal instaurat de domnia sa nu intenționează să respecte deciziile Curții Constituționale.

Anunțul public făcut de parlamentarii PNL și PSD că se vor adresa Curții Constituționale, reclamând decizia conform căreia Guvernul va îngheța pensiile și salariile bugetare pe parcursul anului 2012, a fost urmat de o vizită surpriză la Curtea Constituțională a Președintelui Traian Băsescu, într-o evidentă încercare de a pune presiune pe judecătorii Curții. La puțin timp, într-o intervenție radiofonică la postul public, Traian Băsescu declara cu vădită lipsă de respect față de autoritatea Curții și față de Constituție că nicio altă decizie a CCR nu va schimba radical hotărârea Coaliției de a menține înghețarea salariilor și pensiilor, pe parcursul anului 2012.

"Indiferent care este rezultatul la Curtea Constituțională (al contestării deciziei de înghețare a pensiilor și salariilor la stat în 2012 - n.red.), bani nu există. Dacă ar exista, s-ar plăti. Putem trăi împrumutând bani pentru Guvern - dar ar fi ușor să facem pe generoșii, condamnând țara pentru anul viitor. Am mai trăit experiența asta în 2007 și 2008".

16 nov 2011

Astfel de fapte și declarații, reprezintă, fără echivoc, sfidarea și încălcarea gravă a prevederilor constituționale care statuează clar și de necontestat supremația deciziilor Curții Constituționale:

„Art 147. „Dispozițiile din legile și ordonanțele în vigoare, precum și cele din regulamente, constatate ca fiind neconstituționale, își încetează efectele juridice la 45 de zile de la publicarea deciziei Curții Constituționale dacă, în acest interval, Parlamentul sau Guvernul, după caz, nu pun de acord prevederile neconstituționale cu dispozițiile Constituției. Pe durata acestui termen, dispozițiile constatate ca fiind neconstituționale sunt suspendate de drept”.

„Art 1. (5) În România, respectarea Constituției, a supremației sale și a legilor este obligatorie.”

Declarațiile Președintelui denotă încă un aspect de natură să determine gravitatea faptei de încălcare a Constituției. Rolul esențial al Președintelui României este acela de a veghea la respectarea Constituției și la buna funcționare a instituțiilor statului. Ori prin declarațiile sale, acesta nu doar că nu respectă prevederile constituționale, dar îndeamnă public la nerespectarea acestora, fapt de o gravitate sporită. De altfel, acest ultim atac la adresa Curții se încadrează într-o serie de declarații ale domniei sale de natură să ducă în derizoriu Curtea Constituțională, acestea culminând cu afirmația conform căreia „CCR acționează ca o instituție penibilă. Și acum regret enorm creșterea TVA ”.

De asemenea, Președintele l-a numit la Curtea Constituțională pe dl Petre Lăzăroi, pentru un al doilea mandat, cu încălcarea prevederilor art. 142, alin. 2 din Constituție, care prevede că mandatul membrilor Curții nu poate fi reînnoit.

VI. Președintele a încălcat sistematic principiul neapartenenței politice a persoanei care ocupă funcția prezidențială și a abandonat rolul constituțional de mediator în stat și în societate.

Președintele a săvârșit acțiuni politice concrete care îl transformă în liderul de fapt al Partidului Democrat-Liberal.

Președintele Traian Băsescu i s-a substituit lui Emil Boc nu doar ca Prim-ministru, ci și ca președinte al PDL. El a luat parte în mod frecvent la reuniunile acestui partid politic, a discutat cu reprezentanții săi liniile directoare ale politicii economice, sociale etc. În aceste condiții, nici nu poate fi vorba despre imparțialitatea și neutralitatea cerute de la un adevărat Președinte (art. 84) care ar trebui să se reflecte în modul în care relaționează cu toate forțele politice:

Art.84 (1) În timpul mandatului, Președintele României nu poate fi membru al unui partid și nu poate îndeplini nici o altă funcție publică sau privată.”

Atitudinea sa este una de flagrant partizanat politic prin participarea activă în viața internă PDL.

Președintele a acționat în numeroase situații în mod explicit și direct ca lider al PDL. De exemplu, în ziua de 4 martie 2011, el a participat la Întâlnirea la vârf a Partidului Popular European (PPE), la Helsinki. Șeful formal al PDL, Emil Boc, nu a fost invitat. Mai mult, pentru deplasarea Președintelui în Finlanda s-au folosit resursele financiare și materiale ale statului român, deși reuniunea PPE era, în mod evident, una de partid. Acest aspect a fost recunoscut de purtătorul de cuvânt al Administrației Prezidențiale, care a susținut următoarele: "Deplasarea a fost plătită din banii alocați prin bugetul de stat Administrației Prezidențiale întrucât a fost o deplasare în interes național, și nu una în interes privat". Această argumentație amintește de epoca Partidului stat anterioară anului 1989, când ideologia oficială a epocii prevedea faptul că interesele unui anumit partid politic sunt aceleași cu interesul național.

De altfel, pe întreg parcursul mandatului, Traian Basescu a avut o atitudine de respingere a dialogului real cu partidele politice, cu excepția propriului sa partid, PDL, pe care îl laudă, îl susține și îl conduce în mod autoritar. Traian Băsescu, actionează pe scena politică a țării ca fiind președintele de facto al PDL, încălcând astfel flagrant prevederile art. 80 respectiv art. 84 din Constituție:

Art. 80

"(1) Președintele României reprezintă statul român și este garantul independenței naționale, al unității și al integrității teritoriale a țării.

(2) Președintele României veghează la respectarea Constituției și la buna funcționare a autorităților publice. În acest scop, Președintele exercită funcția de mediere între puterile statului, precum și între stat și societate."

DI Băsescu a participat în mod constant la diferite reuniuni cu membrii acestui partid și a participat în mod activ la procesul decizional. Comportamentul său a fost în mod evident acela al unui șef de partid, nicidecum al unui președinte de țară imparțial. Mai mult, Președintele a participat chiar și la școala de vară a Organizației de tineret a PDL. În fapt, în decursul ultimului mandat Traian Băsescu a avut cel puțin 20 de întâlniri cu lideri marcanți ai PDL, în afara cadrului de consultări cu partidele parlamentare. Nicio astfel de întâlnire nu a

avut loc cu vreunul din partidele aflate la acel moment în opoziție. Atacurile repetate, jignirile și denigrările aduse liderilor celorlalte culminând cu amenințările recente la adresa președinților partidelor parlamentare, denotă lipsa de neutralitate vadită a Președintelui României și reprezintă o sfidare vădită a prevederilor art 8, art 80 alin (2), art 82 alin (2) și art 84. alin (1) din Constituție.

Învărbirea diferitelor categorii sociale

Ignorând cu cinism prevederile constituționale cuprinse în art. 80 referitoare la rolul președintelui, Traian Băsescu a făcut o practică din instigarea unor categorii sociale împotriva altora, încercând să dividă societatea pentru a putea să acumuleze cât mai multă putere politică. În acest sens președintele a făcut nenumărate declarații publice prin care încerca să determine ura tinerilor împotriva pensionarilor, a salariaților din sectorul privat față de cei de la stat, a pacienților împotriva medicilor, a părinților împotriva profesorilor etc.

„Și, ca să fiu plastic - este o imagine care îmi vine în minte acum: **statul arată așa, ca un om foarte gras care s-a cățarat în spatele unuia foarte slab și subțirel.** Și asta e economia românească. Iar cheltuielile uriașe ale statului s-au transferat pe cei trei milioane care lucrează în servicii și în industria românească.”

6 mai 2010

„Și vreau să mai fac o mențiune de ce nu suntem pregătiți să dăm satisfacție celor care nu și-au făcut din cariera militară o carieră completă, dar **au știut să întindă mâna la banii statului** să ia câte un miliard de lei la trecerea în rezervă.”

23 ian 2011

Este evident faptul că acest gen de intervenții publice, încalcă rolul Președintelui prevăzut de Constituție, acela de mediere între stat și societate.

VII. Președintele a încălcat în mod grav prevederile Constituției și principiul fundamental al democrației reprezentative, atunci când declară că nu va numi un Prim-ministru din partea USL, chiar dacă această formațiune politică va obține majoritatea absolută în Parlament.

Similar declarațiilor referitoare nerespectarea deciziilor Curții Constituționale, Președintele a făcut și declarații referitoare la faptul că nu va respecta viitoarele decizii ale electoratului:

„Eu nu mă joc de-a Constituția. Ea trebuie citită corect, iar (articolul - n.r.) 103 se referă la partide, nu la alianțe. Alianțele sunt variabile. (Opoziția - n.r.) să citească articolul acesta, să înțeleagă bine ce s-a întâmplat la aceste alegeri (parțiale - n.r.) și să decidă în consecință. Dacă în interiorul USL este un partid care are 51 la sută din membrii Parlamentului, nu voi mai chema pe nimeni altcineva (la negocieri - n.r.) decât pe acel partid”

22 august 2011

CONCLUZII

Se poate spune că Traian Băsescu a încercat mereu în ultimii 3 ani să anuleze regimul democratic românesc și prin încălcări repetate ale Constituției să îndrepte regimul politic românesc către unul prezidențial de conducere unipersonală, în care președintele decide totul, prin uzurparea atribuțiilor celorlalte instituții fundamentale.

Cel mai important lucru este însă faptul că acțiunile sale nu doar că au fost în afara Constituției și au fost lipsite de legitimitate democratică dar au și avut drept consecință scăderea nivelului de trai al populației și aruncarea țării într-o criză economică profundă și prelungită.

Până în prezent, Președintele nu a răspuns din punct de vedere politic pentru aceste fapte.

De aceea, considerăm că un referendum prin care românii să aibă posibilitatea de a se pronunța asupra continuării mandatului dlui Traian Băsescu este imperios necesar.

Perseverența dlui Băsescu în a încălca Legea fundamentală, prin repetarea unor fapte abuzive și care afectează grav funcționarea democratică a statului de drept, demonstrează o atitudine iremediabilă a acestuia, ceea ce ne îndreptățește să solicităm suspendarea lui din funcție.

BUCUREȘTI, 04.07.2012

Nr. crt.	Numele și prenumele	Grup parlamentar	Semnătura
1.	SÂRBU ILIE	PSD	J. Iubaru
2.	CORDOȘ ALEXANDRU	PSD	
3.	Mardare Radu Cătălin	PSD	
4.	VOICU Cătălin	PSD	
5.	SILISTRU ADINA	PSD	
6.	Trunea Nicolae	PSD	
7.	Nicuța Verile Cămin	PSD	
8.	CHELARU IOAN	PSD	
9.	BALAN GHEORGHE PAVEL	PSD	
10.	BELACURENCU TRIFON	PSD	
11.	COCA LAURENTIU	PSD	
12.	CEPESIU NICOLAE	PSD	
13.	FLIP PETRU	PSD	
14.	SEVERIN GEORGICA	PSD	
15.	MARIAN VALER	PSD	
16.	Kapir Vorn Călin	PSD	
17.	Mutu Gheorghe	PSD	

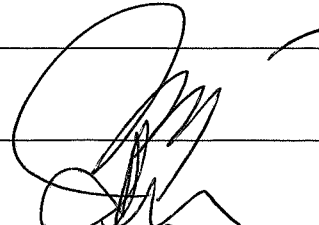
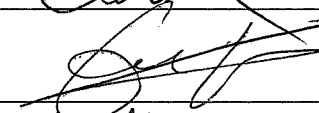
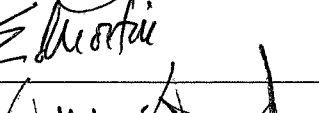
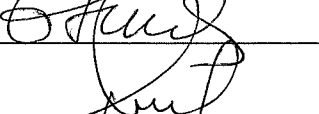
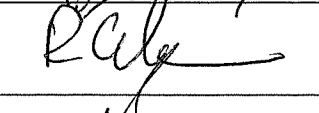
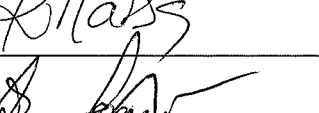
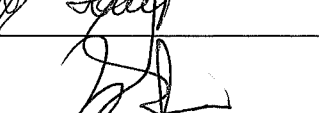
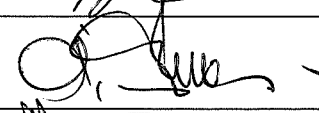
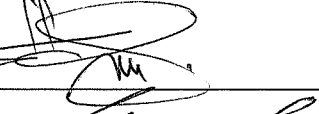
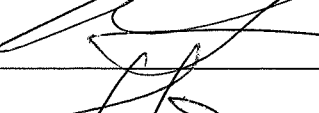
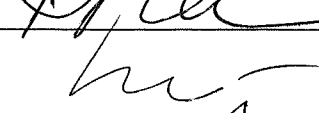
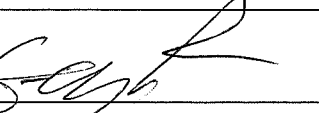

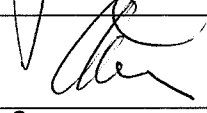
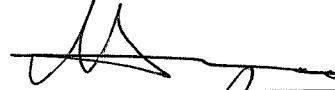
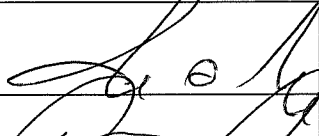
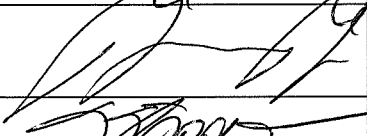
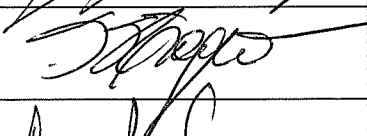
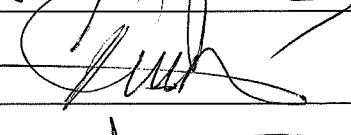
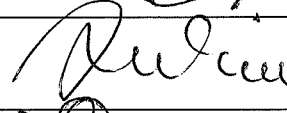
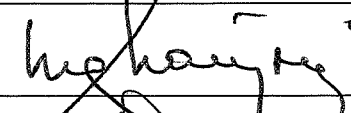
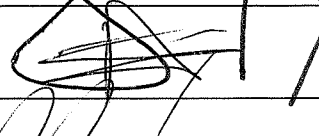
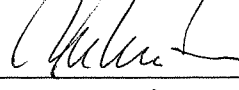
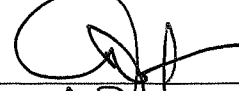
**Parlamentul României
Camera Deputaților**

Grupul Parlamentar al Partidului Social Democrat

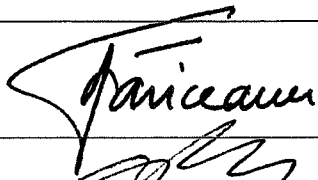
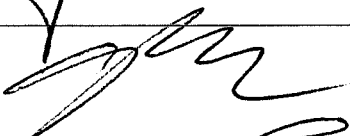
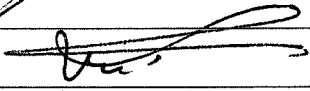
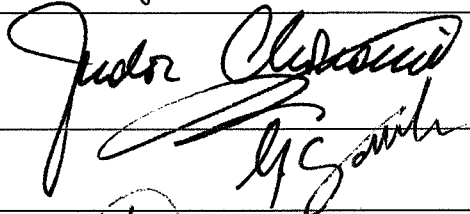
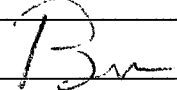
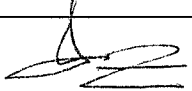
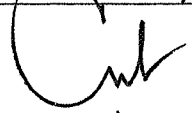
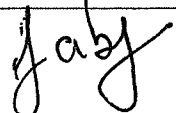
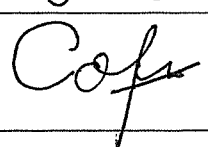
**TABEL CU DEPUTAȚII PSD SEMNATARI AI PROPUNERII DE
SUSPENDARE DIN FUNCȚIE A PREȘEDINTELUI ROMÂNIEI,
TRAIAN BĂSESCU**

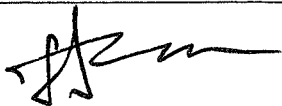
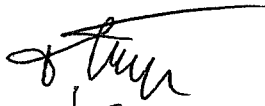
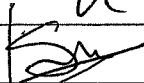
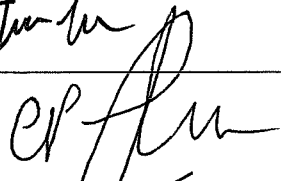
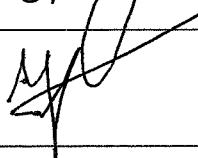
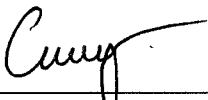
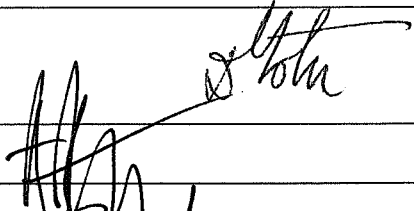
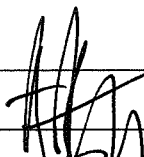
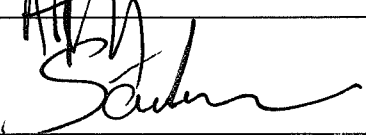
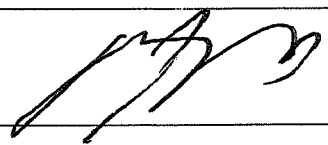
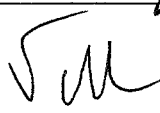
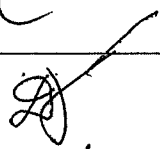
Nr. Crt.	Nume și prenume	Semnătura
1.	NEACȘU MARIAN	
2.	GHIVECIU MARIAN	
3.	DOLINEASCHI ANDREI	
4.	Cristea Victor	
5.	MACHECER COSTI CĂ	
6.	BĂRBES, DUMITRU	
7.	DRĂGHICI SONIA	
8.	BANICĂIOIU NICOLAE	
9.	CLAUDIU MANEA	
10.	RĂDȘI HECELOI	
11.	PETREȘU PETRO	

12.	NICULESCU DUMITRU BOGDAN	
13.	MARINESCU ANTONELLA	
14.	POP GOROLAN	
15.	MARTIN EDUARA	
16.	POPEAN GĂ VASILE	
17.	Luce Ciprian-Florin	
18.	ROMAN ION LOEIR	
19.	Bărbulescu Daniel	
20.	Coclici Radu	
21.	Remerito GILTON	
22.	NASSAR RODICA	
23.	Hidol Laurentiu	
24.	Pasaru Florin	
25.	Angel Tiber	
26.	VLASCE GABRIEL	
27.	CRISTORU GABRIEL	
28.	STAN IOHAN	
29.	MOERNU VASILE	
30.	CIOCAN GHEORGHE	
31.	Gust Florentin	

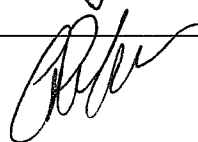
32.	Tudose Mihai	
33.	Ana Cheaghe	
34.	Stan Alton	
35.	Moconu Adrian	
36.	Calin Iancu	
37.	CIOBANU GHEORGHE	
38.	Stragea Sanin	
39.	POPESCU IAN-MIRCEA	
40.	Ionescu Iulian	
41.	TATARU FLORIN	
42.	NOSA IULIU	
43.	Iu Gheorghe	
44.	Dumitrescu Adrian	
45.	ANTOCHI GHEORGHE	
46.	STANCIU ANGHEL	
47.	Manuel Mitrea	
48.	ION MOCIOALCA	
49.	Florin Iordache	
50.	MATEI BRATIANU	
51.	VLADU AUREL	

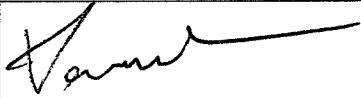
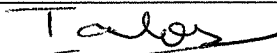
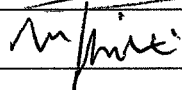
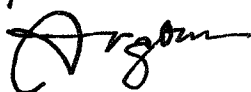
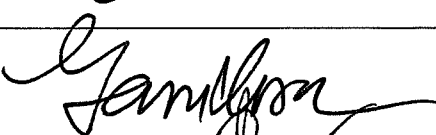
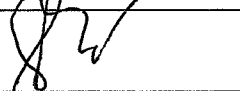
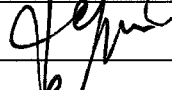
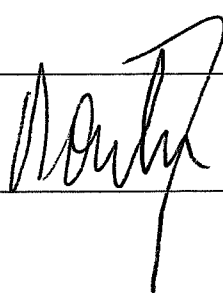
52.	ZGONEA VALERIU	St. Zgonea
53.	JUVA MIRCEA	St. Zgonea
54.	NICA CIPRIAN	St. Zgonea
55.	POPA FLORIAN	St. Zgonea
56.	COVACI DOREL	St. Zgonea
57.	VICTOR SGACIU	St. Zgonea
58.	DRĂGHICI MIRCEA GHEORGHE	St. Zgonea
59.	GRATIA HORIU	St. Zgonea
60.	SAVA ANDREI	St. Zgonea
61.	EUGEN BOZIMANU	St. Zgonea
62.	MODOLIN VOICEA	St. Zgonea
63.	ELIGA VASILE	St. Zgonea
64.	SOLOMON ADRIAN	St. Zgonea
65.	BURNEI ION	St. Zgonea
66.	ROSCA LUCREȚIA	St. Zgonea
67.		
68.		
69.		
70.		
71.		

NR. CRT.	Deputat PNL	Semnătura
1.	Popescu Tăriceanu Călin	
2.	Nicolăescu Eugen	
3.	Fenechiu Relu	
4.	Voicu Mihai	
5.	Chiuariu Tudor	
6.	Scutaru George	
7.	Buda Viorel	
8.	Buican Cristian	
9.	Cazan Mircea	
10.	Lupu Mihai	
11.	Cristian Horia	
12.	Gabor Gheorghe	
13.	Calimente Mihăiță	

14.	Știrbu Gigel	
15.	Stroe Radu	
16.	Stroe Ionuț Marian	
17.	Dumitrică George	
18.	Pocora Cristina	
19.	Holban Titi	
20.	Gorghiu Alina	
21.	Țintean Ioan	
22.	Motreanu Dan	
23.	Atanasiu Teodor	
24.	Săpunaru Nini	
25.	Țimpău Radu Bogdan	
26.	Palașcă Viorel	
27.	Budurescu Daniel	

28. Potor Călim

29	Varga Ana Lucia	
30	Almăjanu Marin	
31	Taloș Mirel	
32	Berci Vasile	
33	Dragomir Gheorghe	
34	Gavrilescu Grațîela	
35	Gerea Dominic Andrei	
36	Horj Pavel	
37	Orban Ludovic	
38	Chițoiu Daniel	
39	Tușa Diana	
40	Donțu Mihai Aurel	

Senatori PNL

[illegible]